

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets författningssamling (RSFS) och Riksskatteverkets förhandsbesked mm (RSV/FB) serie Dt Direkt skatt – Taxering

Nr 20 1978 – Årg. 8

Riksskatteverkets föreskrifter om skyldighet att lämna kontrolluppgift enligt 44 § Taxeringslagen (1956:623);¹

RSV Dt
1978:24

RSFS 1978:45

utfärdade den 14 december 1978.

RSV har den 14 december 1978 med stöd av 44 § taxeringslagen (TL) beslutat föreskriva att här i riket bosatt person eller här verksamt företag skall utan anmaning lämna kontrolluppgift motsvarande sådan som avses i 37 § 1 mom TL för nedan angivna ersättningar som gottgjorts någon som, såvitt kan bedömas, har skatterättsligt hemvist i någon av följande stater.

Stater	Vad uppgiften skall avse	
	<i>Bestämmelserna enligt avtal eller närmare överenskommelse avser följande ersättningar</i>	<i>Motsvarande stadgande i 37 § 1 mom TL</i>
I Amerikas Förenta Stater Frankrike	Pensioner och livräntor.	p 1 och 3
II Danmark Finland Island Norge	1. Löner, arvoden, pensioner och livräntor. 2. Skade-, försäkrings- och annan sådan ersättning som erhållits i samband med näringsverksamhet. 3. Royalty och annan periodiskt utgående avgift för utnyttjande av upphovsrätt, patent, mönster, varumärke eller annan sådan rättighet eller egendom.	p 1 och 3 p 3 a p 4
III Belgien	1. Löner och liknande ersättningar, som avses i art 15 i dubbelbeskattningsavtalet. 2. Styrelsearvoden, som avses i art 16 i dubbelbeskattningsavtalet. 3. Provisioner, ² arvoden	p 1 p 1 p 1

¹ Jfr RSV Dt 1976:10

² I den på franska språket träffade överenskommelsen används uttrycket "commissions".

RSV Dt
1978:24
RSFS 1978:45

Stater	Vad uppgiften skall avse	Motsvarande stadgande i 37 § 1 mom TL
	<i>Bestämmelserna enligt avtal eller närmare överenskommelse avser följande ersättningar</i>	
	och gager, som uppburits av personer som inte innehar fast driftställe eller stadigvarande anordning i Belgien.	
	4. Pensioner, som avses i art 18 i dubbelbeskattningsavtalet.	p 3
	5. Återbäring till försäkringstagare, ³ som inte innehar fast driftställe eller stadigvarande anordning i Belgien.	p 3
	6. Royalty enligt art 12 i dubbelbeskattningsavtalet.	p 4
IV Nederländerna	1. Löner, arvoden, pensioner och livräntor.	p 1 och 3
	2. Royalty för nyttjanderätten till patent, ritning, varumärke, hemlig fabriktionsmetod eller recept.	p 4
V Storbritannien och Nordirland	1. Löner och liknande ersättningar samt pensioner och livräntor.	p 1 och 3
	2. Royalty enligt art IX i dubbelbeskattningsavtalet mellan Sverige samt Storbritannien och Nordirland.	p 4

Den av RSV föreskrivna uppgiftsskyldigheten grundas på bestämmelser i dubbelbeskattnings- och handräckningsavtal mellan Sverige och nämnda stater. Bestämmelserna om uppgiftsutbyte i avtalen har, såvitt rör de under III–V nämnda staterna, med stöd av resp avtal kompletterats med överenskommelser som närmare reglerar uppgiftskravets omfattning. Upplysningar om innehållet i dessa överenskommelser kan fås hos RSV, kontrollavdelningen, kontrollsektionen (tel 08/98 15 20).

RSV erinrar om bestämmelsen i punkt III av det till det svensk-nederländska dubbelbeskattningsavtalet fogade protokollet. I denna bestämmelse, som rör utbyte av upplysningar, se avtalets art 29, stadgas: ”Skyldigheten att utbyta upplysningar avser icke upplysningar erhållna från banker och andra liknande inrättningar. Uttrycket ’andra liknande inrättningar’ innefattar försäkringsbolag”.

³ I överenskommelsen används uttrycket ”ristournes”.

Beträffande avtalens geografiska tillämplighet se i förekommande fall resp avtal. RSVs föreskrifter avser inte sådana brittiska territorier som enligt särskilda tillämpningskungörelser omfattas av det svensk-engelska avtalet.

**RSV Dt
1978:24
RSFS 1978:45**

För att den föreskrivna uppgiftsskyldigheten skall föreligga fordras att fråga är om sådan ersättning som, om den avsett mottagare här i riket, skulle ha föranlett skyldighet att lämna kontrolluppgift enligt motsvarande punkt av 37 § 1 mom TL (jfr punkterna 1, 3, 3 a och 4).

Uttrycket "här verksamt företag" innefattar även bl a statligt affärsdrivande verk, kommunalt affärsverk samt här i landet driven filial till utländskt företag.

I fråga om kontrolluppgift skall vidare bestämmelserna i 37 § 2 mom andra och femte stycket samt 4 mom första stycket TL äga motsvarande tillämpning. I uppgiften skall anges mottagarens födelsetid och adress i den andra staten samt i förekommande fall senast kända adress i Sverige. Uppgiftslämnaren bör senast den 31 januari under taxeringsåret till inkomsttagaren översända uppgift med de upplysningar som lämnas i kontrolluppgift.

RSV erinrar om bestämmelserna i kungörelsen (1954:594) angående vissa uppgifter, som försäkringsanstalter äro skyldiga avgiva till ledning vid försäkringstagares taxering för inkomst. Dessa bestämmelser gäller alltså i tillämpliga delar.

Dessa föreskrifter träder i kraft fjorton dagar efter den dag de utkom från trycket och tillämpas beträffande ersättningar som gottgjorts någon från och med ingången av kalenderåret 1979. Genom de nya föreskrifterna upphävs RSVs tidigare föreskrifter i ämnet, RSV Dt 1976:10.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets författningssamling (RSFS) och Riksskatteverkets förhandsbesked mm (RSV/FB) serie Dt Direkt skatt – Taxering

Nr 22 1978 – Årg. 8

Riksskatteverkets anvisningar om anstånd med att lämna självdeklaration (34 § 2 mom taxeringslagen);¹

RSV Dt
1978:26

RSFS 1978:48

utfärdade den 23 november 1978.

1 Beslutsmyndighet

Lokal skattemyndighet beslutar om anstånd med att lämna självdeklaration.

Ansökan görs hos och prövas av lokala skattemyndigheten i det fögderi som sökandens hemortskommun hör till. Sökande som inte kan hänföras till något fögderi lämnar ansökan till lokala skattemyndigheten i Stockholm.

Det förekommer att ansökan lämnas till annan lokal skattemyndighet än den som rätteligen skall pröva den. I så fall skall denna myndighet ändå pröva ansökan om tiden inte medger att ansökan lämnas över till rätt myndighet.

Lokal skattemyndighets beslut får inte överklagas.

2 Tid för ansökan m m

Ansökan om anstånd bör lämnas minst tio dagar före deklarationstidens utgång.

Ansökan om förnyat anstånd, som kommit in efter anståndstidens utgång, bör avslås.

3 Deklarationstidpunkt

Deklaration lämnas normalt senast den 15 februari. Fr o m 1979 års taxering får deklaration lämnas senast den 31 mars av följande grupper deklarationsskyldiga.

- a) staten, landstingskommun, kommun och annan sådan menighet (t ex församling, pastorat),
- b) den som förra året varit skyldig föra räkenskaper, om räkenskapsåret gått till ända senare än den 31 augusti,
- c) delägare i vanligt handelsbolag, kommanditbolag eller rederi om de förutsättningar som angetts i b) gäller för bolaget eller rederiet,
- d) person, som skall beskattas som gift tillsammans med person som avses i b) eller c),
- e) hemmavarande barn under 18 år till deklarationsskyldig som avses i b), c) eller d).

¹ Jfr RSFS 1977:46 RSV Dt 1977:19

RSV Dt 1978: 26
RSFS 1978: 48

År 1979 infaller den 31 mars på en lördag. Deklarationsfristerna lämnas senast den 2 april.

Om skattskyldig enligt nu angivna regler får lämna deklaration senast den 2 april 1979 har således dennes familjemedlemmar enligt d) och e) automatiskt samma deklarationstid. Har skattskyldig däremot erhållit anstånd först efter ansökan måste ansökan göras också för sådana familjemedlemmar för att de skall få anstånd.

Observeras bör att aktieägare i fåmansbolag inte automatiskt har samma deklarationstid som aktiebolaget.

4 Skäl till anstånd

För att anstånd skall kunna medges skall sökanden ha visat att det på grund av särskilda omständigheter föreligger hinder att lämna deklaration i rätt tid. Om ansökan saknar uppgift om hinder, skall sökanden få tillfälle att komplettera den.

Frågan om hinder föreligger på grund av särskilda omständigheter måste bedömas från fall till fall. Exempel på godtagbara skäl är att den deklareringskyldige befinner sig på resa eller på grund av arbetsförhållandena är förhindrad besöka hemorten under den tid deklarationen skall upprättas (sjömän, fiskare, resemontörer, skogsarbetare, personal i FN-tjänst utomlands m fl). För kortvarig semesterresa (inom eller utom riket) bör anstånd inte medges.

Som skäl för anstånd bör godtas att den deklareringskyldige inte i tid kunnat få sakkunnig hjälp att deklarerera. I dessa fall bör krävas att den deklareringskyldiges inkomstförhållanden är så komplicerade eller verksamhetens omfattning så betydande att sakkunnig hjälp erfordras. Anstånd bör också kunna medges om den deklareringskyldige inte i tid kunnat erhålla väsentligt underlag för deklarationen. För börsnoterade och därmed likställda företag kan verksamhetens mycket stora omfattning motivera anstånd.

5 Sjukdom

Sjukdom är laga förfall dvs en giltig ursäkt att inte lämna deklaration i rätt tid.

Anstånd behövs därför inte. Den som ändå söker anstånd på grund av sjukdom bör få veta att anstånd inte behövs. Detta sker genom att myndigheten skickar blankett RSV 3561 c, "Meddelande med anledning av sökt anstånd med att lämna självdeklaration på grund av sjukdom" till sökanden.

6 Sista dag för anstånd

Anstånd får inte medges längre än till utgången av maj månad utan att synnerliga skäl föreligger. Vad som utgör synnerliga skäl kan inte anges generellt utan får bedömas från fall till fall. I förarbetena till lagen har förutsatts att anstånd inte i något fall medges längre än till den 15 juni.

Anståndsreglerna får inte uppfattas så att anstånd alltid kan erhållas till den 31 maj. Anstånd bör inte medges för längre tid än som behövs i det enskilda fallet.

7 Registrering och avisering av beslut

Alla beslut om anstånd, såväl bifall som avslag, registreras och skrivs ut

på taxeringsavin i hemortskommunen. På taxeringsavin finns uppgift om beslutande myndighet, datum för beslut och anståndstid.

För fysisk person eller dödsbo skrivs beslutet om anstånd normalt ut även på taxeringsavin i annan kommun än hemortskommunen.

För annan deklarationskyldig anges beslutet endast på taxeringsavin i hemortskommunen. Skall sådan deklarationskyldig dessutom lämna särskild självdeklaration bör han underrätta den taxeringsnämnd, som handlägger denna deklaration, om medgivet anstånd.

8 Leverans av deklARATIONER enligt tidsplan

Den som i varaktigt bedriven rörelse biträder deklarationskyldiga med att upprätta självdeklaration kan efter ansökan erhålla tillstånd att lämna deklARATIONER enligt tidsplan under tiden 1 april – 31 maj under taxeringsåret. Tillstånd för sådan successiv leverans får endast omfatta skattskyldiga som har rätt att lämna deklARATION senast den 31 mars (punkt 3 ovan). År 1979 kommer p g a mellankommande helg leverans att ske under tiden 3 april – 31 maj.

Ansökan om tillstånd att lämna deklARATIONER enligt tidsplan bör lämnas minst tio dagar före deklARATIONSTIDENS utgång på blankett RSV 3561 a, "Tillstånd att lämna självdeklaration enligt tidsplan – Ansökan och beslut". Till ansökan skall fogas en förteckning över de deklARATIONSKYLDIGA. Förteckningen bör lämnas på blankett RSV 3561 b "Förteckning". Beslut om anstånd meddelas endast sökanden och således inte de i förteckningen upptagna deklARATIONSKYLDIGA.

Tidsplan får inte i något fall omfatta tid efter utgången av maj månad.

DeklARATION som levereras enligt tidsplan skall lämnas till den lokala skattemyndighet som meddelat anståndet.

Om tillstånd medges, skall de deklARATIONSKYLDIGA som omfattas av förteckningen, anses ha erhållit anstånd med att lämna deklARATION till den dag då deklARATION senast får avlämnas enligt tidsplan. Den deklARATIONSKYLDIGE ansvarar för att hans deklARATION avlämnas senast denna dag.

Sökanden som inte följer uppgjord tidsplan riskerar att få möjligheten till anstånd i denna form beskuren.

Dessa anvisningar tillämpas vid 1979 års taxering.

Riksskatteverkets anvisningar om avdrag för väsentligen nedsatt skatteförmåga på grund av sjukdom m m;¹

utfärdade den 2 november 1978.

RSV Dt
1978:27

RSFS 1978:49

1 Inledning

Om en persons skatteförmåga varit väsentligen nedsatt kan den taxerade inkomsten minskas med ett s k extra avdrag. Förutsättningen är att skatteförmågan varit väsentligen nedsatt till följd av t ex långvarig sjukdom, olyckshändelse, ålderdom eller underhållsskyldighet. Avdraget skall bestämmas efter omständigheterna i det enskilda fallet och får inte över-

¹ Jfr RSFS 1977:42 RSV Dt 1977:16

RSV Dt 1978:27
RSFS 1978:49

stiga 10 000 kr (50 § 2 mom andra stycket KL).

Avdrag för väsentligen nedsatt skatteförmåga kan även medges om den skattskyldiges inkomst, efter avdrag för skatt, understigit vad han kan anses ha behövt till underhåll för sig och sin familj (existensminimum). För rätt till avdrag krävs att skatteförmågan varit nedsatt till följd av bl a nedsatt arbetsförmåga, långvarig oförvållad arbetslöshet eller stor försörjningsbörd (50 § 2 mom tredje stycket KL).

Avdrag för väsentligen nedsatt skatteförmåga i existensminifallen bör bestämmas med ledning av RSVs anvisningar om normalbelopp för existensminimum.

För den som under beskattningsåret uppburit folkpension gäller särskilda bestämmelser om extra avdrag (50 § 2 mom fjärde stycket KL). Avdraget bör i dessa fall bestämmas med ledning av RSVs föreskrifter m m om avdrag för nedsatt skatteförmåga för folkpensionärer.

För att få en i möjligaste mån enhetlig och likformig bedömning av de fall där extra avdrag bör medges om skatteförmågan varit väsentligen nedsatt till följd av sjukdom m m har RSV meddelat följande anvisningar till ledning för taxeringsmyndigheterna.

2 Grunderna för extra avdrag p g a sjukdom m m

För inkomstbeskattningen gäller som en huvudprincip att skatt skall utgå efter förmåga. Till grund för beräkningen av en persons skatteförmåga ligger hans nettoinkomst av olika förvärvsverksamheter. Avdrag medges i princip inte för personliga levnadskostnader. Bestämmelserna i 50 § 2 mom KL om avdrag på grund av nedsatt skatteförmåga är i viss mån att se som en korrigering då dessa beräkningar inte går att förena med kravet på en beskattning efter förmåga.

Det framgår av lagtexten att skatteförmågan skall vara *väsentligen* nedsatt. Detta innebär att nedsättning bör ske endast om den skattskyldige åsamkats stora merkostnader för sjukdom m m som medfört att den ekonomiska situationen, dvs skatteförmågan, avsevärt avvikit från vad som annars skulle ha varit förhållandet. Detta innebär även att nedsättning inte kan ske enbart av den anledningen att inkomsten varit låg.

Att skatteförmågan skall bestämmas med utgångspunkt från den skattskyldiges ekonomiska förhållanden innebär bl a att hänsyn skall tas till både inkomster och förmögenhet. När det gäller att bedöma skatteförmågan skall även sådana inkomster och ersättningar som inte i och för sig är skattepliktiga medräknas. För makar sker bedömningen med utgångspunkt från storleken av makarnas gemensamma inkomster och förmögenhet. Motsvarande gäller för annan sambeskattad person.

När det gäller att bedöma skatteförmågan skall vidare hänsyn tas till om en persons nödvändiga kostnader för livsuppehållet m m betydligt överstiger vad som annars är normalt om detta beror på nedsatta fysiska eller psykiska funktioner. Sådana merutgifter kan uppstå om personen under en längre tid måste ha hjälp för den dagliga livsföringen, exempelvis för skötsel av hemmet. Stora utgifter kan också föranledas av speciell föda, medicinering, salvor, omläggning av bandage, särskild bostadsutrustning eller på grund av extra slitage av kläder, resor m m. Vidare kan behov föreligga av särskild tillsyn som kan ge anledning till särskilda utgifter.

2.1 Olika slag av sjukdomar, handikapp m m

Den personkrets som omfattas av dessa anvisningar torde företrädesvis vara handikappade och personer med kroniska sjukdomar. Av gjorda undersökningar kan konstateras att för vissa grupper föreligger normalt merutgifter för sjukdom. Som *exempel* kan nämnas följande grupper av handikapp eller kroniska sjukdomar. Allergi, blödarsjuka, cerebral pares, celiaki, cystisk fibros, dermatitis herpetiformis, diabetes, dövhet (hörselskada), epilepsi, hjärt- och kärlsjukdomar, ileo- och colostomiopererade, lungsjukdomar, njursjukdomar, psoriasis, psykiska sjukdomar (utvecklingsstörning), reumatism, andra rörelsehinder (p g a MS, polio m m) och synskador.

Merutgifternas storlek går däremot som regel inte att schablonmässigt ange. Detta beror på att utgifterna varierar såväl mellan som inom olika sjukdomsgrupper. Avdragsrätten blir alltså beroende av en bedömning i varje enskilt fall.

2.2 Sjukdomskostnader

Vid bedömningen av avdragsrätten bör beaktas samtliga utgifter som den skattskyldige åsamkats p g a sjukdom. Utgifter för läkemedel, hjälpmedel, resor, kostnader för ledarhund etc medräknas endast till den del de inte ersätts av försäkringskassa eller på annat sätt, dvs endast nettokostnaden får beaktas.

Om den skattskyldige haft utgifter för sjukdom m m som inte till någon del ersätts av försäkringskassa eller annan myndighet bör fordras att det kan göras sannolikt att utgifterna varit nödvändiga. Att sådana utgifter varit nödvändiga kan styrkas av intyg från läkare, kurator, socialassistent eller annan som är insatt i förhållandena.

Om utgifterna inte överstiger vad som kan betraktas som normala utgifter för läkarvård, medicin o d bör något extra avdrag inte medges. Sålunda bör som regel utgifter understigande 300 kr per år inte beaktas i detta sammanhang.

2.3 Inkomster, ersättningar m m

Det extra avdragets storlek bör vid tillämpning av nedanstående avdragstabeller som regel bedömas med utgångspunkt från *dels* den skattskyldiges till statlig inkomstskatt taxerade inkomst, *dels* det sammanlagda beloppet av merutgifter till följd av sjukdomen.

Den taxerade inkomsten kan dock frångås i vissa fall. Detta bör ske om den skattskyldige uppburit inte skattepliktiga ersättningar (t ex socialhjälp, kommunalt bostadstillägg, livränta eller näringshjälp). Sådana ersättningar bör medräknas som om dessa utgjort skattepliktig inkomst. Detsamma gäller sådan inkomst som genom särskilt avtal är undantagen från beskattning här i landet (t ex Social Security). Ersättningar, som utgått för att direkt täcka vissa kostnader (t ex bidrag för ombyggnad av bostad) skall dock inte medräknas såsom inkomst. Häremot svarande utgifter bör ej heller beaktas i detta sammanhang. Allmänt barnbidrag anses inte som inkomst i detta sammanhang.

Om den taxerade inkomsten minskats genom avdrag, som inte utgör omkostnadsavdrag i egentlig mening (t ex frivilligt periodiskt understöd, pensionsförsäkring eller särskilt investeringsavdrag) bör ett motsvarande belopp tilläggas den taxerade inkomsten. Vidare bör den taxerade in-

RSV Dt 1978:27
RSFS 1978:49

komsten frångås om den skattskyldige åtnjutit underskottsavdrag med inte obetydligt belopp och underskottet till huvudsaklig del får anses tillfälligt. Så kan vara fallet vid stora reparations- och underhållskostnader på jordbruksfastighet eller annan fastighet under något eller några år. Stora investeringskostnader i samband med start av t ex rörelse bör också föranleda jämkning.

3 Utredning om sjukdomskostnader m m

Som förut nämnts fordras i allmänhet att den skattskyldige kan göra sannolikt att han haft merutgifter för sjukdom. I fråga om gifta bör, om inte annat yrkas, avdraget beräknas på makarnas sammanlagda sjukdomskostnader och tillgodoföras den make som har den högsta inkomsten.

Som merutgift får i detta sammanhang även medräknas utgifter för myndigt hemmavarande barn. Utgifter för myndigt hemmavarande barn får beaktas i den mån barnet inte uppbär folkpension eller liknande ersättning. Därvid bör avdraget bestämmas med utgångspunkt från föräldrarnas och barnets gemensamma inkomst- och förmögenhetsförhållanden. Med barn avses i detta sammanhang inte sådant fosterbarn, för vilket särskild ersättning utgått från kommun eller annan myndighet.

3.1 Utgifter p g a fördyrad kost (diabetiker m fl)

Vissa personer är p g a sin sjukdom i behov av särskild kost. Som regel medför detta att de får ökade utgifter för inköp av den särskilda kosten. Detta gäller exempelvis för person som är i behov av diabeteskost, glutenfri kost eller fettreducerad kost (tunntarmsopererad person). I sådana fall kan sällan anges storleken av merutgifterna.

Om den skattskyldige inte kan göra sannolikt hur stora utgifterna varit för särskild kosthållning bör vid tillämpning av nedanstående avdragstabeller merutgifterna normalt anses uppgå till

1 500 kr för diabetiker

1 500 kr för person som behöver glutenfri kost

3 000 kr för person som fått del av tunntarmen (ileum) bortopererad. Avdrag med 3 000 kr bör medges endast om personen av läkare blivit ordinerad fettreducerad kost (i regel person med Chrons sjukdom).

Ovanstående schablonbelopp för merutgifter gäller inte om handikappersättning eller annan skattefri ersättning utgått för att täcka merutgifterna.

Vårdgivare som uppbär vårdbidrag enligt 9 kap lagen (1962:381) om allmän försäkring kan regelmässigt anses ha betydande merutgifter.

4 Beräkning av avdragets storlek

Vid bestämmandet av det extra avdraget till följd av merutgifter för sjukdom m m bör normalt följande tabeller kunna tjäna till ledning. För att undvika alltför stora tröskeeffekter bör vid tillämpning av dessa normer en viss jämkning ske för de fall inkomsten ligger i anslutning till nedanstående inkomstgränser.

4.1 Tabeller för beräkning av normalavdrag

RSV Dt 1978:27

RSFS 1978:49

Ensamstående skattskyldig

Om inkomsten uppgår till	Extra avdrag medges normalt med belopp motsvarande
högst 25 000 kr	2 ggr beräknade merutgifter
mer än 25 000 kr men inte över 35 000 kr	beräknade merutgifter
mer än 35 000 kr men inte över 40 000 kr	hälften av beräknade merutgifter
över 40 000 kr	hälften av den del av beräknade merutgifter som överstiger 1/10 av inkomsten

Gift skattskyldig

Om makarnas sammanlagda inkomster uppgår till	Extra avdrag medges normalt med belopp motsvarande
högst 40 000 kr	2 ggr beräknade merutgifter
mer än 40 000 kr men inte över 50 000 kr	beräknade merutgifter
mer än 50 000 kr men inte över 60 000 kr	hälften av beräknade merutgifter
över 60 000 kr	hälften av den del av beräknade merutgifter som överstiger 1/20 av inkomsten

Som gifta räknas också sammanboende, som tidigare varit gifta med varandra, samt sammanboende, som har eller har haft gemensamt barn.

Om den skattskyldige haft hemmavarande barn under 16 år bör ovan angivna *inkomstgränser* i resp tabell ökas med 5 000 kr för varje sådant barn.

Förmögenhet bör beaktas i överensstämmelse med vad som sägs i RSVs föreskrifter m m om avdrag för nedsatt skatteförmåga för folkpensionärer.

5 Exempel

- 1) En gift diabetiker med synskador har en till statlig inkomstskatt taxerad inkomst på 50 000 kr. Makens taxerade inkomst uppgår till 8 000 kr. Makarna har två minderåriga hemmavarande barn. Makarna har under året uppburet 5 000 kr i bostadstillägg samt livränta med 3 000 kr. Makarnas sammanlagda inkomst uppgår således till 66 000 kr. Merutgifterna för fördyrad kosthållning bör, om inte annat kan visas, enligt anvisningarna uppskattas till 1 500 kr. Övriga merutgifter uppgår till 2 500 kr. I detta fall bör, sedan hänsyn tagits till antalet barn, det extra avdraget enligt tabellen bestämmas till ett belopp motsvarande hälften av merutgifterna, dvs 2 000 kr.
- 2) Makar, vars sammanlagda taxerade inkomster uppgår till 80 000 kr, har under året haft merutgifter för sjukdom för ett hemmavarande

RSV Dt 1978:27
RSFS 1978:49

handikappat barn på sammanlagt 10 000 kr. Makarna, som inte har några fler hemmavarande barn, har inte uppburit annan ersättning under året men deras förmögenhet uppgår till 108 000 kr. Enligt ovanstående tabell bör avdraget beräknas på följande sätt:
 $1/2 (10\,000 \cdot 1/20 \times 80\,000) = 3\,000$ kr

Detta belopp bör dock med hänsyn till förmögenhetsinnehavet reduceras med 60 %, dvs med 1 800 kr. Avdraget bör således bestämmas till 1 200 kr.

Dessa anvisningar tillämpas vid 1979 års taxering.

RSV Dt
1978:28
RSFS 1978:50

Riksskatteverkets föreskrifter m m om avdrag för nedsatt skatteförmåga för folkpensionärer;¹

utfärdade den 14 december 1978.

1 Inledning

Skattskyldig, vars inkomst till inte obetydlig del utgjorts av folkpension, är – om särskilda omständigheter inte föranleder annat – berättigad till avdrag för nedsatt skatteförmåga (50 § 2 mom fjärde stycket kommunalskattelagen, KL, och 9 § 2 mom andra stycket lagen om statlig inkomstskatt, SIL), s k extra avdrag.

Närmare föreskrifter för avdragsberäkningen skall lämnas av RSV (punkt 2 av anvisningarna till 50 § KL). Dessa framgår av tabell 1–2 i bilagan.

Bestämmelserna om extra avdrag för folkpensionärer skall iakttas utan att särskilt yrkande härom framställs i självdeklarationen.

2 Definitioner och begrepp

2.1 Folkpension

Rätt till avdrag enligt dessa föreskrifter m m har skattskyldig som uppburit folkpension i form av ålderspension, förtidspension/sjukbidrag, änkepension eller hustrutillägg enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring (AFL). Föreskrifterna m m gäller däremot inte sådan skattskyldig som uppburit folkpension endast i form av barnpension eller vårdbidrag enligt AFL. För sådan skattskyldig eller för annan skattskyldig skall frågan om avdrag för nedsatt skatteförmåga bedömas enligt 50 § 2 mom andra och tredje styckena KL. (Se RSV Du 1976:6, 1976:12, 1977:18 och RSV Dt 1978:27). Delpension berättigar inte till avdrag enligt dessa föreskrifter m m.

I vissa fall kan RSVs anvisningar om väsentligen nedsatt skatteförmåga på grund av sjukdom m m (RSV Dt 1978:27) eller RSVs anvisningar om normalbelopp för existensminimum (RSV Du 1976:6, 1976:12 och 1977:18) användas vid beräkningen av avdrag för nedsatt skatteförmåga för folkpensionärer. Så kan vara fallet om folkpensionär åsamkats stora kost-

¹ Jfr RSFS 1977:41 RSV Dt 1977:15

nader på grund av sjukdom eller haft stor försörjningsbörda. Vid bedömningen av den nedsatta skatteförmågan bör i sådana fall tillämpas de föreskrifter m m som ger högst extra avdrag.

RSV Dt 1978:28

RSFS 1978:50

2.2 "Icke obetydlig del"

Den omständigheten att folkpension under ett beskattningsår utgått med ett ringa belopp, t ex till följd av att folkpensionen inte åtnjutits under hela året, utgör inte hinder mot att medge den skattskyldige avdrag. Avgörande för bedömningen i detta fall är huruvida folkpensionen, om den uppburits i full utsträckning, utgjort en inte obetydlig del av inkomsten. Avdrag enligt dessa föreskrifter m m bör normalt medges om folkpensionen för helt år räknat uppgått till minst 1/5 av inkomsten eller om den uppgått till minst 3 000 kr. Med inkomst avses i detta fall sammanräknad inkomst, dvs summan av inkomster från olika inkomstslag.

3 Beräkning av avdragets storlek

3.1 Statligt taxerad inkomst

Extra avdraget skall i första hand bestämmas med hänsyn till storleken av folkpensionärs till statlig inkomstskatt taxerade inkomst.

3.2 Grunderna för tabeller

Två tabeller har upprättats för avdragets beräkning. Av tabellerna framgår det avdrag som bör medges vid viss till statlig inkomstskatt taxerad inkomst.

Tabell 1 gäller för gift folkpensionär, som uppburit folkpension med belopp som tillkommer gift vars make uppburit folkpension.

Tabell 2 gäller *dels* för ensamstående folkpensionär *dels* för gift folkpensionär som under hela året eller viss del av året uppburit folkpension med belopp som tillkommer gift vars make saknar folkpension.

Har folkpensionär under beskattningsåret enbart haft folkpension och därutöver inkomster, som motsvarar intäkt av tjänst om sammanlagt 3 300 kr före schablonavdrag på 100 kr, skall avdraget beräknas till vad som behövs för att beskattningsbar inkomst inte skall påföras.

Folkpensionsbeloppet i tabell 1 skall beräknas till 77,5 procent av basbeloppet och i tabell 2 till 95 procent av basbeloppet.

Det högsta avdraget enligt tabell 1 har med hänsyn till folkpensionen för 1978 (9 664 kr) fastställts till 8 300 kr, vilket motsvarar en statligt taxerad inkomst av 12 800 kr med avdrag för grundavdraget, 4 500 kr. Motsvarande belopp för avdraget enligt tabell 2 är 10 500 kr, vilket motsvarar en statligt taxerad inkomst av 15 000 kr med avdrag för grundavdraget, 4 500 kr.

Om den taxerade inkomsten överstiger dessa belopp reduceras avdraget med belopp motsvarande 40 procent av överskjutande taxerad inkomst.

De till statlig inkomstskatt taxerade inkomsterna har i tabellerna angivits med intervall om 250 kr. Inom ett intervall skall ett och samma tabellavdrag användas. Avdrag bör som regel medges med samma belopp vid den statliga och kommunala taxeringen.

4 Särskilda omständigheter

Tabellavdraget får jämkas när särskilda omständigheter föranleder det.

RSV Dt 1978:28
RSFS 1978:50

4.1 Garantibelopp för fastighet

Enbart den omständigheten att garantibelopp för fastighet beräknats, bör inte medföra att avdraget beräknas efter annan grund än den statligt taxerade inkomsten. I vissa fall kan emellertid avdraget, beräknat med ledning av den kommunalt taxerade inkomsten, bli större. Detta kan inträffa om den statligt taxerade inkomsten understiger den inkomst som motsvarar det högsta avdraget enligt tabell, dvs 12 800 kr resp 15 000 kr. Avdraget bör i sådant fall beräknas efter den kommunalt taxerade inkomsten.

4.2 Sjukdomskostnader

Folkpensionär, som haft inte obetydliga kostnader till följd av sjukdom (200–300 kr), bör medges avdrag utöver tabellavdraget. Kostnader för läkemedel, hjälpmedel, resor, ledarhund etc medräknas endast till den del de inte ersätts av försäkringskassa eller på annat sätt, dvs endast nettokostnaden får beaktas. Storleken av avdraget för sjukdomskostnader bör bestämmas med hänsyn till storleken av folkpensionärs till statlig inkomstskatt taxerade inkomst. För gifta bör makarnas sammanlagda till statlig inkomstskatt taxerade inkomst ligga till grund för beräkningen. Med gifta avses även sammanboende, som tidigare varit gifta med varandra, samt sammanboende, som har eller har haft gemensamt barn.

Vid beräkningen av avdraget bör följande inkomstgränser användas.

Ensamstående skattskyldig

Till statlig inkomstskatt taxerad inkomst	Avdrag för kostnader till följd av sjukdom medges med belopp motsvarande
högst 35 000 kr	beräknade merutgifter
mer än 35 000 kr men inte över 40 000 kr	hälften av beräknade merutgifter
över 40 000 kr	hälften av den del av beräknade merutgifter som överstiger 1/10 av inkomsten

Gift skattskyldig

Makarnas sammanlagda till statlig inkomstskatt taxerade inkomster	Avdrag för kostnader till följd av sjukdom medges med belopp motsvarande
högst 50 000 kr	beräknade merutgifter
mer än 50 000 kr men inte över 60 000 kr	hälften av beräknade merutgifter
över 60 000 kr	hälften av den del av beräknade merutgifter som överstiger 1/20 av inkomsten

Har den skattskyldige haft hemmavarande barn under 16 år bör ovan angivna *inkomstgränser* ökas med 5 000 kr för varje sådant barn.

Ifråga om gifta bör, om inte annat yrkas, avdraget beräknas på makar-

nas sammanlagda sjukdomskostnader och tillgodoföras den make som har den högsta inkomsten. Sjukdomskostnader för hemmavarande barn får beaktas i den mån barnet inte skall medges extra avdrag enligt dessa föreskrifter m m. I de fall barns sjukdomskostnader beaktas bör avdraget bestämmas med utgångspunkt från föräldrarnas och barnets gemensamma inkomst- och förmögenhetsförhållanden.

4.3 Vissa ej skattepliktiga inkomster

Har folkpensionär uppburit inkomst som genom särskilt avtal är undantagen från beskattning här i landet och som annars skulle ha utgjort skattepliktig inkomst (ex Social Security), skall avdraget bestämmas som om sådan inkomst skulle ha utgjort skattepliktigt belopp.

Livränta som inte är skattepliktig eller skattepliktig endast till viss del skall vid avdragsberäkningen tas upp med hela beloppet.

4.4 Investeringsavdrag och investeringsbidrag

Har folkpensionär medgivits investeringsavdrag vid årets taxering eller under inkomståret uppburit investeringsbidrag, bör avdraget beräknas på den statligt taxerade inkomsten med tillägg för medgivet investeringsavdrag respektive uppbyret investeringsbidrag.

4.5 Retroaktiv ersättning

Har folkpensionär under beskattningsåret erhållit ersättning som avser tidigare år (s k retroaktiv ersättning), bör detta särskilt beaktas vid avdragsberäkningen.

Vid avdragsberäkningen skall den del av ersättningen, som belöper på tidigare år, frånräknas den taxerade inkomsten. Det framräknade beloppet skall sedan ligga till grund för tabellavdraget.

Det belopp som skall frånräknas får dock inte överstiga 15 000 kr.

4.6 Sjöinkomst

Har folkpensionär under beskattningsåret uppburit sjöinkomst, bör sådan inkomst läggas till den statligt taxerade inkomsten vid avdragsberäkningen. Vidare bör avdraget minskas om folkpensionär på grund av jämkning vid beräkning av sjömansskatt åtnjutit avdrag för nedsatt skatteförmåga. Avdraget bör minskas med det belopp varmed jämkning medgivits.

4.7 Låga beskattningsbara inkomster

Skulle vid en strikt bedömning de beskattningsbara inkomsterna bli mycket låga såväl vid den statliga som den kommunala taxeringen (något 100-tal kronor) bör avdraget höjas så att de beskattningsbara inkomsterna blir noll.

4.8 Förmögenhet

Folkpensionärs skattepliktiga förmögenhet skall beaktas vid beräkningen av avdrag för nedsatt skatteförmåga.

Förmögenhet, som vid årets utgång inte överstiger 75 000 kr, påverkar inte avdragets storlek. Förmögenhet som överstiger 75 000 kr bör däremot i regel medföra minskning av avdraget. Överstiger förmögenheten 75 000 kr men inte 125 000 kr, bör avdraget minskas på sätt som framgår av nedanstående tabell. Överstiger förmögenheten 125 000 kr, skall

RSV Dt 1978:28
RSFS 1978:50

inte avdrag för nedsatt skatteförmåga medges.

Dessa gränser och nedanstående tabell bör i fråga om makar tillämpas med hänsyn till deras sammanlagda skattepliktiga förmögenhet. Den procentsats som anges i tabellen skall minska vardera makens extra avdrag. Minskning skall ske av det totala extra avdraget, dvs även till den del avdraget avser t ex sjukdomskostnader.

Skattepliktig förmögenhet avrundas nedåt till närmaste 100-tal kr.

Förmögenhet, kr	Avdraget bör minskas med %
75 100 – 81 000	10
81 100 – 87 000	20
87 100 – 93 000	30
93 100 – 99 000	40
99 100 – 105 000	50
105 100 – 110 000	60
110 100 – 115 000	70
115 100 – 120 000	80
120 100 – 125 000	90

Det framräknade avdraget bör avrundas till närmast högre hundratal kr.

Reduktion av avdraget för nedsatt skatteförmåga bör vid innehav av förmögenhet tillämpas inte bara i fråga om folkpensionärer utan även andra skattskyldiga, som medges avdrag för nedsatt skatteförmåga.

4.8.1 Värdet av fastighet

Värdet av en- eller tvåfamiljsfastighet sk schablontaxerad fastighet (24 § 2 mom KL) bör beräknas på särskilt sätt. Samma gäller i fråga om jordbruksfastighet som i huvudsak används för bostadsändamål. Det särskilda beräkningssättet gäller inte för bostadsrätter. Värderingen sker på följande sätt. Som tillgång tas upp 1/10 av skillnaden mellan fastighetens taxeringsvärde och lånat, i fastigheten nedlagt kapital, i den mån skillnaden inte överstiger 100 000 kr. Är skillnaden större än 100 000 kr beräknas fastighetens värde till 10 000 kr jämte den del av skillnaden mellan taxeringsvärde och skuld som överstiger 100 000 kr. Överstiger skulderna fastighetens taxeringsvärde skall skillnadsbeloppet (underskottet) dras från övrig förmögenhet.

Har folkpensionär ensam eller tillsammans med sin make mer än en fastighet, tillämpas denna värdering endast på *en* fastighet. Värderingen bör i första hand tillämpas på den fastighet i vilken den skattskyldige är stadigvarande bosatt.

Exempel: Makar, vilka båda är folkpensionärer, äger bankmedel till ett belopp av 64 000 kr samt en egnahemsfastighet taxerad till 150 000 kr och belånad till 30 000 kr.

Förmögenheten beräknas till	
Bankmedel: 64 000	64 000
Fastighet: 150 000 ./. 30 000 =	
120 000	
10 000 + 20 000	30 000
	94 000 kr

Enligt reduceringstabellen skall det avdrag, som skulle ha medgivits

om förmögenhet inte funnits, minskas med 40 procent för vardera maken.

RSV Dt 1978:28

RSFS 1978:50

4.8.2 Ej skattepliktig förmögenhet

Om skattskyldig haft förmögenhet som genom särskilt avtal är undantagen från beskattning här i landet och som annars skulle ha utgjort skattepliktig förmögenhet skall avdraget bestämmas som om sådan förmögenhet ingått i den skattepliktiga förmögenheten.

Dessa föreskrifter m m tillämpas fr o m 1979 års taxering.

Bilaga

Tabell 1 (Gift skattskyldig)

Statligt taxerad inkomst, kr	Extra avdrag, kr	Statligt taxerad inkomst, kr	Extra avdrag, kr
12 800 ² –13 040	8 300	23 300–23 540	4 100
13 050–13 290	8 200	23 550–23 790	4 000
13 300–13 540	8 100	23 800–24 040	3 900
13 550–13 790	8 000	24 050–24 290	3 800
13 800–14 040	7 900	24 300–24 540	3 700
14 050–14 290	7 800	24 550–24 790	3 600
14 300–14 540	7 700	24 800–25 040	3 500
14 550–14 790	7 600	25 050–25 290	3 400
14 800–15 040	7 500	25 300–25 540	3 300
15 050–15 290	7 400	25 550–25 790	3 200
15 300–15 540	7 300	25 800–26 040	3 100
15 550–15 790	7 200	26 050–26 290	3 000
15 800–16 040	7 100	26 300–26 540	2 900
16 050–16 290	7 000	26 550–26 790	2 800
16 300–16 540	6 900	26 800–27 040	2 700
16 550–16 790	6 800	27 050–27 290	2 600
16 800–17 040	6 700	27 300–27 540	2 500
17 050–17 290	6 600	27 550–27 790	2 400
17 300–17 540	6 500	27 800–28 040	2 300
17 550–17 790	6 400	28 050–28 290	2 200
17 800–18 040	6 300	28 300–28 540	2 100
18 050–18 290	6 200	28 550–28 790	2 000
18 300–18 540	6 100	28 800–29 040	1 900
18 550–18 790	6 000	29 050–29 290	1 800
18 800–19 040	5 900	29 300–29 540	1 700
19 050–19 290	5 800	29 550–29 790	1 600
19 300–19 540	5 700	29 800–30 040	1 500
19 550–19 790	5 600	30 050–30 290	1 400
19 800–20 040	5 500	30 300–30 540	1 300
20 050–20 290	5 400	30 550–30 790	1 200
20 300–20 540	5 300	30 800–31 040	1 100
20 550–20 790	5 200	31 050–31 290	1 000
20 800–21 040	5 100	31 300–31 540	900
21 050–21 290	5 000	31 550–31 790	800
21 300–21 540	4 900	31 800–32 040	700
21 550–21 790	4 800	32 050–32 290	600
21 800–22 040	4 700	32 300–32 540	500
22 050–22 290	4 600	32 550–32 790	400
22 300–22 540	4 500	32 800–33 040	300
22 550–22 790	4 400	33 050–33 290	200
22 800–23 040	4 300	33 300–33 540	100
23 050–23 290	4 200	33 550–	0

² Om den taxerade inkomsten understiger detta belopp beräknas avdraget till belopp som motsvarar skillnaden mellan den taxerade inkomsten och grundavdraget, 4 500 kr.

RSV Dt 1978:28
RSFS 1978:50

Tabell 2 (Ensamstående skattskyldig, gift skattskyldig som någon gång under inkomståret uppburit pension med belopp för gift pensionär vars make saknar pension)

Statligt taxerad inkomst, kr	Extra avdrag, kr	Statligt taxerad inkomst, kr	Extra avdrag, kr
15 000 ³ –15 240	10 500	28 000–28 240	5 300
15 250–15 490	10 400	28 250–28 490	5 200
15 500–15 740	10 300	28 500–28 740	5 100
15 750–15 990	10 200	28 750–28 990	5 000
16 000–16 240	10 100	29 000–29 240	4 900
16 250–16 490	10 000	29 250–29 490	4 800
16 500–16 740	9 900	29 500–29 740	4 700
16 750–16 990	9 800	29 750–29 990	4 600
17 000–17 240	9 700	30 000–30 240	4 500
17 250–17 490	9 600	30 250–30 490	4 400
17 500–17 740	9 500	30 500–30 740	4 300
17 750–17 990	9 400	30 750–30 990	4 200
18 000–18 240	9 300	31 000–31 240	4 100
18 250–18 490	9 200	31 250–31 490	4 000
18 500–18 740	9 100	31 500–31 740	3 900
18 750–18 990	9 000	31 750–31 990	3 800
19 000–19 240	8 900	32 000–32 240	3 700
19 250–19 490	8 800	32 250–32 490	3 600
19 500–19 740	8 700	32 500–32 740	3 500
19 750–19 990	8 600	32 750–32 990	3 400
20 000–20 240	8 500	33 000–33 240	3 300
20 250–20 490	8 400	33 250–33 490	3 200
20 500–20 740	8 300	33 500–33 740	3 100
20 750–20 990	8 200	33 750–33 990	3 000
21 000–21 240	8 100	34 000–34 240	2 900
21 250–21 490	8 000	34 250–34 490	2 800
21 500–21 740	7 900	34 500–34 740	2 700
21 750–21 990	7 800	34 750–34 990	2 600
22 000–22 240	7 700	35 000–35 240	2 500
22 250–22 490	7 600	35 250–35 490	2 400
22 500–22 740	7 500	35 500–35 740	2 300
22 750–22 990	7 400	35 750–35 990	2 200
23 000–23 240	7 300	36 000–36 240	2 100
23 250–23 490	7 200	36 250–36 490	2 000
23 500–23 740	7 100	36 500–36 740	1 900
23 750–23 990	7 000	36 750–36 990	1 800
24 000–24 240	6 900	37 000–37 240	1 700
24 250–24 490	6 800	37 250–37 490	1 600
24 500–24 740	6 700	37 500–37 740	1 500
24 750–24 990	6 600	37 750–37 990	1 400
25 000–25 240	6 500	38 000–38 240	1 300
25 250–25 490	6 400	38 250–38 490	1 200
25 500–25 740	6 300	38 500–38 740	1 100
25 750–25 990	6 200	38 750–38 990	1 000
26 000–26 240	6 100	39 000–39 240	900
26 250–26 490	6 000	39 250–39 490	800
26 500–26 740	5 900	39 500–39 740	700
26 750–26 990	5 800	39 750–39 990	600
27 000–27 240	5 700	40 000–40 240	500
27 250–27 490	5 600	40 250–40 490	400
27 500–27 740	5 500	40 500–40 740	300
27 750–27 990	5 400	40 750–40 990	200
		41 000–41 240	100
		41 250–	0

³ Om den taxerade inkomsten understiger detta belopp beräknas avdraget till belopp som motsvarar skillnaden mellan den taxerade inkomsten och grundavdraget, 4 500 kr.

**Riksskatteverkets föreskrifter m m
om värdering av förmån av fri eller delvis fri bil vid inkomst av
tjänst;¹**

RSV Dt
1978:29

utfärdade den 23 november 1978.

RSFS 1978:54

RSV har den 23 november 1978 beslutat göra följande ändringar och kompletteringar i de föreskrifter m m som fastställdes den 2 mars 1978 (RSFS 1978:16 RSV Dt 1978:10).

RSVs föreskrifter ► RSV har fastställt följande förmånsvärden (tabellbelopp) för 1979 års taxering.

Prisklass samt årsmodell	Värde vid årlig körsträcka (privatkörning i mil)				
	500	1 000	1 500	2 000	2 500
I 1977– 1973–1976	5 600 4 900	7 200 6 500	8 700 8 000	10 100 9 400	11 500 10 900
II 1977– 1973–1976	6 600 5 900	8 400 7 700	10 000 9 200	11 600 10 800	13 100 12 400
III 1977– 1973–1976	7 900 7 000	10 000 9 200	11 800 11 000	13 600 12 800	15 400 14 700
IV 1978– 1973–1977	10 400 8 800	13 100 11 500	15 300 13 700	17 600 16 000	19 800 18 200
V 1977– 1973–1976	12 600 10 600	15 600 13 600	18 200 16 200	20 800 18 800	23 300 21 300
VI 1977– 1973–1976	16 800 13 300	20 600 17 100	23 700 20 200	26 900 23 400	30 000 26 500

I bilaga 1 har lämnats en förteckning över bilar i olika prisklasser för värdering av fri eller delvis fri bil vid 1979 års taxering. ◀

För att underlätta förmånsvärderingen för körsträckor som ligger mellan de i ovanstående tabell angivna miltalen har RSV utarbetat en hjälptabell (bil 2).

Exempel

Förmånsvärdet för en bil i prisklass III av årsmodell 1977 eller senare, som körts 1 800 mil privat beräknas på följande sätt.

Värdet för 1 500 mil	11 800 kr
Värdet för ytterligare 300 mil	
300 x 3,60	1 080 kr
	12 880 kr

RSV har vidare beslutat att avsnittet 2.1 **Kostnadsberäkningar** i RSV Dt 1978:10 skall ha följande lydelse.

Kostnaden för bil är beroende dels av vissa årsbundna kostnader såsom värdeminskning, skatt och försäkring, dels av milbundna kostnader såsom bensin och reparation.

¹ Jfr RSFS 1977:29 RSV Dt 1977:10 och RSFS 1978:16 RSV Dt 1978:10

RSV Dt 1978:29
RSFS 1978:54

Det föreligger ett klart samband mellan en bils nyanskaffningspris och de årsbundna kostnaderna, dvs ju högre bilens nyanskaffningspris är, desto högre blir de årsbundna kostnaderna. Det föreligger som regel motsvarande samband mellan bilens prisklass och de milbundna kostnaderna.

Värderingen av bilförmån kan därför som regel ske utifrån i huvudsak två faktorer, nämligen bilens prisklass och antalet körda mil.

I en särskild tabell anger RSV de förmånsvärden som för där angivna prisklasser och körsträckor skall tas upp som skattepliktigt förmånsvärde. Dessa värden beräknas med utgångspunkt från att samtliga kostnader för bilen betalas av annan än förmånshavaren (dvs helt fri bil). Tabellbeloppen motsvarar således vad det genomsnittligt under inkomståret skulle ha kostat att äga och köra en bil i viss prisklass ett visst antal mil.

Det kan emellertid konstateras att bilkostnaderna som regel är något större för förhållandevis nya bilar jämfört med äldre bilar. Detta beror i första hand på att det föreligger väsentliga skillnader i fråga om den faktiska värdeminskningen mellan nya resp äldre bilar. Av denna anledning anges i tabellen olika värden inom resp pris- och körsträckeklass för olika årsmodeller – nya resp något äldre bilar. Med nya bilar avses de två senaste årens modeller (vid 1979 års taxering bilar av årsmodell 1977 eller senare). Med äldre bilar avses två till sex år gamla bilar, dvs vid 1979 års taxering bilar av årsmodell 1973–1976.

Bilarna med hänsyn till ingångna leasingavtal, som vanligtvis avser två år, bör vid 1979 års taxering även bilarna av 1977 års modell och som tillhör prisklass IV räknas som äldre bilar.

Den del av bilkostnaderna som utgörs av bilens anskaffningskostnad beräknas efter en viss procentuell andel av nyanskaffningspriset för senaste årsmodell. För nyare bilar i prisklasserna I, II och III beräknas denna kapitalkostnad till 13 %, för prisklasserna IV och V till 14 % och för prisklass VI till 15 %. Dessa procentsatser avser årliga körsträckor på 1 000 mil.

För äldre bilar beräknas procentsatsen till 6 till 7 % för prisklasserna I–IV och 7 till 8 % för prisklasserna V–VI.

Bilarna med hänsyn till ingångna leasingavtal, som vanligtvis avser två år, beräknas vid 1979 års taxering denna kapitalkostnad för nya bilar efter två procentenheter lägre procenttal.

Vid förmånsvärderingen medräknas även den del av bilkostnaderna som utgörs av finansieringskostnaden, dvs en beräknad ränta på bilens värde. Denna del beräknas med utgångspunkt i bilens värde och efter en beräknad marknadsränta, justerad med hänsyn till avdragsrätten för skuldräntor. Denna marknadsränta beräknas till 2 % över riksbankens diskonto vid årets ingång. Räntan beräknas till en tredjedel av denna marknadsränta avrundad till närmast högre procenttal. För inkomståret 1978 beräknas räntan därför efter 4 %.

Den omständigheten att bilkostnaderna kan delas upp på års- resp milbundna kostnader medför att förmånsvärdet kan sägas bestå av två delar – en fast och en rörlig del. Den fasta delen av förmånsvärdet avser värdet av dispositionen av bilen och den rörliga delen svarar mot värdet av det faktiska nyttjandet, dvs antalet körda mil. De förmånsvärden som anges i form av särskilda tabellbelopp motsvarar således det sammanlagda beloppet av dessa båda värden. Förmånsvärdena har beräknats med utgångspunkt från att dispositionsrätten åtnjuts under hela inkomståret. Eftersom någon uppdelning av förmånsvärdet inte sker, bör förmånsvärdet jämkas om exempelvis dispositionsrätten avsett kortare tid, dvs inte åt-

njutits under hela inkomståret (se punkt 5.2).

RSV har vidare beslutat att avsnittet 5.5 S k lyxbilar i fåmansföretag i RSV Dt 1978:10 skall kompletteras med följande tabell över de schablonbelopp som bör tilläggas vid värdering av företagsledares förmån av fri bil såvida inte lämnade uppgifter om företagets kostnader för bilen föranleder annan bedömning.

RSV Dt 1978:29
RSFS 1978:54

Erforderlig bil med hänsyn till företagets verksamhet	prisklass IV	Företagets bil motsvarar prisklass V	prisklass VI
Prisklass III	2 000	3 000	4 500
IV	–	2 000	3 500
V	–	–	3 000

Om anskaffningskostnaden är större än vad som motsvarar prisklass VI bör förmånsvärdet höjas med ytterligare 1/10 av den del av bilens anskaffningskostnad som överstiger cirkapriset för prisklass VI dvs 90 000 kr. För äldre bilar medräknas endast hälften av ovan angivna värden som tillägg vid förmånsberäkningen.

Dessa föreskrifter m m tillämpas fr o m 1979 års taxering.

Förteckning över bilar i olika prisklasser

Bilaga 1

Förteckningen i föreskrifterna RSV Dt 1978:10 över bilar i olika prisklasser för värdering av fri eller delvis fri bil vid 1979 års taxering (bilaga 1) ersätts med följande förteckning.

Prisklass I

Autobianchi	Opel Kadett
Chrysler Sunbeam 1600 DL	Peugeot 104
Datsun F II	Renault 4, 5
Fiat 127, 128	Simca 1100
Ford Fiesta	Skoda 105, 120
Escort L, GL	Toyota Corolla 20, 30
Honda Civic 1200	Vauxhall Chevette
Leyland Mini	Vaz
Allegro	Volkswagen Polo
Mazda 323	Volvo 66

Prisklass II

Alfa Romeo Alfasud	Leyland Princess
Chrysler Sunbeam 1600 Super	Mazda 818, 929 4-d
Citroen GS	Opel Ascona
Datsun 120	Peugeot 304, 305
Fiat 131	Renault 12, 14
Ford Escort Ghia	Saab 96, 95
Ford Taunus 2000 L	Saab 99 L 2-d sedan
Honda Civic 1500	99 GL sedan ¹

RSV Dt 1978:29
RSFS 1978:54

Simca 1307, 1508, Horizon
Toyota Corolla 50
Corona
Celica?
Vauxhall Cavalier GL, GLS

Volkswagen Derby
Golf S, GLS, D,
GLD
Passat LS, LD
Volvo 343

Prisklass III

Alfa Romeo Alfetta 1.8
Audi 80 LS, GLS
BMW 316
Datsun 180
Fiat 132, 2000
Ford Capri 2000 GL, S
Taunus 2000 GL, S, Ghia
Granada 2000, 2100 D
Transit 125
Honda Accord
Lancia Beta sedan, coupé
Mazda 929 coupé
Opel Manta
Opel Rekord 2000, 2100 D,
2300 D

Peugeot 504
Renault 16, 20
Saab 99 L 3-d combi-coupé,
GL, EMS
900 GL, GLs 3-d/5-d
Simca 2 liter
Toyota Celica Liftback
Cressida
Vauxhall VX 4/90
Volkswagen Golf GTI
Scirocco GT
Passat GLS
Volvo 244/245 L, DL
244/245 GL¹

Prisklass IV

Alfa Romeo Alfetta 2.0, GTV
Audi 80 GTE
100 L/GL 5E, L 5D
BMW 320, 518, 520i³
Chevrolet Blazer
Camaro
Chevelle
Nova
Suburban
Citroen CX
Ford Capri 2000 Ghia
Granada 2800 L, LS, GL, GLS
Transit 120

Lancia Beta 2000 HPE
Oldsmobile Cutlass
Opel Commodore
Plymouth Volare Custom
Pontiac Firebird
Renault 30
Saab 99 GLE, Turbo
900 EMS, GLE
Volkswagen Kleinbus, Lyxbuss
Volkswagen Scirocco GTI
Volvo 242 GT, 244/245 GL,
GLE

Prisklass V

Audi 100 CD 5E
BMW 528i
Chevrolet Caprice
Dodge Aspen
Ford Granada 2800 Ghia
Jeep Cherokee
Mazda RX-5
Mercedes 220 D, 230, 240 D,
250, 300 D

Peugeot 604
Plymouth Volare Premier
Porsche 924
Range-Rover
Rover 3500
Saab 900 Turbo
Volvo 264, 265

Prisklass VI

BMW 728, 733

Dodge Royal Monaco Brougham

Jaguar XJ 4,2

Lotus Eclat, Elite

Opel Monza, Senator

Mercedes 280

Volvo 262

RSV Dt 1978:29

RSFS 1978:54

¹ Avser endast 1979 års modell.

² Toyota Celica Liftback tillhör dock klass III.

³ I de tidigare föreskrifterna (RSV Dt 1978:10) hade BMW 520i felaktigt placerats i prisklass V.

Hjälpstabell för uträkning av förmånsvärde.

Körsträckor i mil	500		501– 999		1 000		1 001– 1 499		1 500		1 501– 1 999		2 000		2 001– 2 499		2 500		2 501–		
	Totalt	Per mil	Totalt	Per mil	Totalt	Per mil	Totalt	Per mil	Totalt	Per mil	Totalt	Per mil	Totalt	Per mil	Totalt	Per mil	Totalt	Per mil	Totalt	Per mil	
<i>Prisklass/årsmodell</i>																					
I	1977	5 600	+ 3,20	7 200	+ 3,00	8 700	+ 2,80	10 100	+ 2,80	11 500	+ 2,80	12 900	+ 2,80	14 300	+ 2,80	15 700	+ 2,80	17 100	+ 2,80	18 500	+ 2,80
	1973–1976	4 900	+ 3,20	6 500	+ 3,00	8 000	+ 2,80	9 400	+ 2,80	10 800	+ 2,80	12 200	+ 2,80	13 600	+ 2,80	15 000	+ 2,80	16 400	+ 2,80	17 800	+ 2,80
II	1977	6 600	+ 3,60	8 400	+ 3,20	10 000	+ 3,20	11 600	+ 3,20	13 200	+ 3,20	14 800	+ 3,20	16 400	+ 3,20	18 000	+ 3,20	19 600	+ 3,20	21 200	+ 3,20
	1973–1976	5 900	+ 3,60	7 700	+ 3,00	9 200	+ 3,20	10 800	+ 3,20	12 400	+ 3,20	14 000	+ 3,20	15 600	+ 3,20	17 200	+ 3,20	18 800	+ 3,20	20 400	+ 3,20
III	1977	7 900	+ 4,20	10 000	+ 3,60	11 800	+ 3,60	13 600	+ 3,60	15 400	+ 3,60	17 200	+ 3,60	19 000	+ 3,60	20 800	+ 3,60	22 600	+ 3,60	24 400	+ 3,60
	1973–1976	7 000	+ 4,40	9 200	+ 3,60	11 000	+ 3,60	12 800	+ 3,60	14 600	+ 3,60	16 400	+ 3,60	18 200	+ 3,60	20 000	+ 3,60	21 800	+ 3,60	23 600	+ 3,60
IV	1978	10 400	+ 5,40	13 100	+ 4,40	15 300	+ 4,60	17 600	+ 4,60	19 800	+ 4,40	22 100	+ 4,40	24 400	+ 4,40	26 700	+ 4,40	29 000	+ 4,40	31 300	+ 4,40
	1973–1977	8 800	+ 5,40	11 500	+ 4,40	13 700	+ 4,60	16 000	+ 4,60	18 200	+ 4,60	20 400	+ 4,60	22 600	+ 4,60	24 800	+ 4,60	27 000	+ 4,60	29 200	+ 4,60
V	1977	12 600	+ 6,00	15 600	+ 5,20	18 200	+ 5,20	20 800	+ 5,20	23 400	+ 5,20	26 000	+ 5,20	28 600	+ 5,20	31 200	+ 5,20	33 800	+ 5,20	36 400	+ 5,20
	1973–1976	10 600	+ 6,00	13 600	+ 5,20	16 200	+ 5,20	18 800	+ 5,20	21 400	+ 5,20	24 000	+ 5,20	26 600	+ 5,20	29 200	+ 5,20	31 800	+ 5,20	34 400	+ 5,20
VI	1977	16 800	+ 7,60	20 600	+ 6,20	23 700	+ 6,40	26 900	+ 6,40	30 000	+ 6,40	33 100	+ 6,40	36 200	+ 6,40	39 300	+ 6,40	42 400	+ 6,40	45 500	+ 6,40
	1973–1976	13 300	+ 7,60	17 100	+ 6,20	20 200	+ 6,40	23 400	+ 6,40	26 500	+ 6,40	29 600	+ 6,40	32 700	+ 6,40	35 800	+ 6,40	38 900	+ 6,40	42 000	+ 6,40

**Riksskatteverkets föreskrifter m m
om övergång till bokföringsmässig redovisning av
inkomst av renskötsel m m (ändringar och tillägg);¹**

RSV Dt
1978:30

utfärdade den 14 december 1978.

RSFS 1978:57

Vid sammanträde den 18 oktober 1977 beslöt RSV fastställa föreskrifter m m om övergång till bokföringsmässig redovisning av inkomst av renskötsel m m (RSFS 1977:30 RSV Dt 1977:11) rörande bl a genomsnittspris på renar att tillämpas vid 1979 års taxering.

Sedan bl a ny lagstiftning införts (1978:947 och 1978:920), som berör beskattning av renskötselrörelse, har RSV den 14 december 1978 beslutat att nedanstående punkter i föreskrifterna m m skall erhålla följande ändrade lydelse:

3.1.1 Beskattning av barn, som tillhör renskötande medlems husfolk, för inkomst av renskötselrörelse

Med barn förstås i skattesammanhang även adoptivbarn, styvbarn och fosterbarn. Det avgörande för om en skattskyldig skall i skatterättslig mening anses ha haft barn eller inte eller om barn är att räkna som hemmavarande eller inte, liksom fråga om barns ålder är förhållandena den 1 november inkomståret (året närmast före taxeringsåret).

Beträffande hemmavarande barn, som tillhör renskötande medlems i sameby husfolk, och som självt äger ett antal renar, bör skiljas mellan tre olika fall, beroende på barnets ålder (jämför även vad som sägs under punkterna 3.1.3 ang avdrag för lön till barn, 3.2 ang visst fall av barns beskattning, 3.3.1 ang skötesrenar samt 3.5 ang uttagsbeskattning).

Vad nedan sägs under punkterna a)–c) gäller även i fall, där föräldrarna, eller någon av dem, driver renskötselrörelse i form av enkelt bolag (jämför även vad som sägs under punkt 3.1.3).

a) Barnet har ej fyllt 16 år

Äger barn, som ej fyllt 16 år, självt renar som ingår i familjens samlade renhjord, t ex genom att barnet ärvt dem eller erhållit dem genom gåva, skall – med hänsyn till de speciella förhållanden som råder inom rennäringen och under förutsättning att barnet endast tidvis (t ex under skollov och ferier) utför någon aktiv arbetsinsats i renskötande föräldrars (förälders) renskötselrörelse, vari ingår barnets egna renar, – någon av föräldrarna i beskattningshänseende anses som skattskyldig för inkomsten av barnets renar, oavsett antalet. I första hand bör skattskyldigheten åvila den av föräldrarna, som är renskötande medlem i samebyn, och således enligt 13 § rennäringslagen ansvarar för husfolkets renar eller annars faktiskt omhänderhar skötseln av renarna. Skulle båda föräldrarna vara renskötande medlemmar i en och samma sameby bör de anses skattskyldiga för inkomst av barnets renar till hälften vardera, om ej annat följer av vad nedan sägs om inkomstuppdelning mellan makar. Är föräldrarna renskötande medlemmar i olika samebyar bör den som enligt 13 § rennäringslagen ansvarar för barnets renar också ensam vara skattskyldig för inkomsten av renarna.

¹ Jfr RSFS 1977:30 RSV Dt 1977:11 och RSFS 1978:17 RSV Dt 1978:11

RSV Dt 1978:30
RSFS 1978:57

Barnet skall dock – om någon av föräldrarna beskattas för den verkliga inkomsten av barnets renar – äga rätt att tillgodoföra sig skälig avkastning på nedlagt kapital i verksamheten. Denna avkastning bör i normalfallet ej tillåtas överstiga 6 % av värdet på barnets renar vid beskattningsårets utgång, bestämt med ledning av RSVs årliga föreskrifter om genomsnittspris på renar. Avkastningen redovisas som intäkt av kapital för barnet och får dras av som omkostnad i rörelsen av utbetalande förälder (föräldrar), som beskattas för inkomsten av barnets renar.

För det fall att barnet däremot utför en aktiv arbetsinsats, som med hänsyn till arten av arbete är att jämföra med en renskötande medlems, beträffande de egna renarna skall barnet i beskattningshänseende anses bedriva rörelse och självt beskattas för rörelseresultatet (andel av nettointäkten av rörelsen).

b) Barnet har fyllt 16 men ej 18 år

Har barn, som fyllt 16 men ej 18 år, förälder som är renskötande medlem i sameby, och äger barnet egna renar bör följande gälla. Deltar barnet aktivt beträffande de egna renarna i en omfattning, som med hänsyn till arten av arbete är att jämföra med en renskötande medlems arbetsinsats, med någon av sina föräldrar i renskötseln inom byn skall barnet självt – oavsett antalet egna renar – anses driva renskötselrörelse och beskattas för inkomsten därav. Om däremot barnet inte självt aktivt, på sätt nyss sagts, deltar i skötseln av renskötande föräldrars (förälders) renar, vari ingår barnets egna renar, är föräldrarna eller någon av dem skattskyldig för inkomsten av barnets renar efter samma grunder som nyss angetts. Såsom där anförts får barnet därvid tillgodoräkna sig skälig avkastning på nedlagt kapital. Något hinder för att barnet dessutom må erhålla lön enligt förutsättningarna i punkt 3.1.3 föreligger inte.

c) Barn som fyllt 18 år

Barn, som fyllt 18 år och som äger egna renar, men inte självt är renskötande medlem i samebyn, skall ändå – oavsett antalet renar – anses bedriva egen fristående renskötselrörelse, om barnet aktivt deltar i renskötselarbetet inom byn. Om barnet däremot inte aktivt deltar i renskötselarbetet inom byn, skall barnets renar anses utgöra skötesrenar hos den renskötande föräldern inom byn som enligt 13 § rennäringslagen har ansvaret för renarna. Barnet skall härvid – i enlighet med vad som sägs nedan – självt vara skattskyldig för inkomsten av renarna, om deras antal inte är så lågt att hobbyverksamhet enligt punkt 3.6 anses föreligga.

3.1.3 Beskattning av renskötande medlems barn, då barnet ej driver egen verksamhet, oavsett om barnet äger egna renar

Om barn till renskötande medlem inte självt skall beskattas för renskötselverksamhet på grund av att barnet inte aktivt deltar i verksamheten, även om det äger ett antal egna renar, skall vad nedan sägs tillämpas.

Frågan om rätt till avdrag respektive beskattning hos barnet för dess insats i förälders renskötselrörelse får – oavsett om barnet äger några renar eller ej – bedömas med utgångspunkt från de allmänna reglerna om avdrag för lön till rörelseidkares barn (jämför RSV Dt 1976:42). Reglerna härom är följande.

Avdrag medges under förutsättning att barnet fyllt 16 år senast den 1 november året närmast före taxeringsåret och att lönen är marknadsmässig. Något krav på att lönen måste uppgå till viss minsta storlek eller att

barnet är hemmavarande för att avdrag skall kunna medges har inte uppställt. För lön utöver vad som är att anse som marknadsmässig ersättning medges inte avdrag.

RSV Dt 1978:30
RSFS 1978:57

3.5 Beskattning i visst fall för uttag ur renskötselrörelse

Enligt punkt 3.1 får renskötande medlem och hans familjemedlemmar – i den mån de tillhör hans husfolk – välja att inkomsten från deras renar skall vara hänförliga till en och samma rörelse (familjeföretag eller renskötselrörelse). För det fall någon av föräldrarna – i enlighet med ur gammal samisk tradition – önskar överföra visst antal renar varje år till eget barn, som tillhör husfolket och inte självt skall beskattas för egen rörelse, kan beskattning hos bortgivande förälder såsom för uttag ur rörelse likväl äga rum för värdet av de bortgivna renarna.

I mervärdeskattesammanhang gäller däremot att överföringen inte kan betraktas som uttag (omsättning). Skattskyldighet för de överförda renarna föreligger därför inte.

Barnets reninnehav skall redovisas separat på deklarationsbilaga R 10. Någon nedskrivning av barnets lager av renar bör *deles ock* med hänsyn till att det rör sig om uttag *deles ock* med beaktande av praktiska och kontrolltekniska skäl inte vara tillåten, även om sådan nedskrivning i och för sig skulle kunna komma ifråga enligt 41 § KL.

För att belysa hur beskattning bör ske kan följande exempel anföras.

Exempel

Förutsättningar

Samefamiljen B, som består av makarna B och en son, har valt att vid övergången driva renskötseln som ett enda familjeföretag. Alla tre har renmärken.

1978

Sonen ägde vid 1978 års ingång 24 vuxna renar (4 tjurar och 20 vajor) och 10 kalvar, dvs totalt 34 renar. Under inkomståret sker förändring av renhjordens sammansättning så att antalet tjurar ökar till 5 och antalet vajor till 21 medan antalet kalvar minskar till 9. Antalet renar bestod således vid 1978 års utgång av 35 renar.

1979

Under 1979 ökar antalet renar till 43 vid årets slut. Hjorden består vid 1979 års utgång av 6 tjurar, 24 vajor och 13 kalvar. Antalet tjurar har då ökat med 1 djur, vajorna med 3 djur och kalvarna med 4 djur.

1980

Under 1980 sker ingen annan förändring än att antalet kalvar ökar till 23. Av dessa kalvar har 10 överförts till sonen genom sk övermärkning från föräldrarnas renar. Antalet renar vid 1980 års utgång utgjorde således 53.

1981

Under 1981 minskar antalet renar i sonens hjord med 11 renar till 42. Minskningen består av 2 tjurar, 5 vajor och 4 kalvar. Under samma år avhjälpes föräldrarna bristen delvis genom övermärkning av 4 renkalvar. Sonen ägde sålunda totalt 46 renar vid 1981 års utgång. Fr o m den 1 januari 1982 börjar sonen driva egen fristående renskötselrörelse.

RSV Dt 1978:30
RSFS 1978:57

Sammanställning av sonens rennehav (antal):

Ing./utg. balans	Tjurar	Vajor	Kalvar	Summa
1978-01-01	4	20	10	34
1978/1979*	5	21	9	35
1979/1980*	6	24	13	43
1980/1981*	6	24	23	53
1981/1982*	4	19	23	46

* Årskiftet, dvs 1978-12-31 och 1979-01-01, 1979-12-31 och 1980-01-01 osv.

Sammanställning över förändringar i sonens rennehav (ökning/minskning):

Inkomstår	Tjurar	Vajor	Kalvar	Övermärkning	S:a djur 31/12
1978	+1	+1	-1	0	35
1979	+1	+3	+4	0	43
1980	-	-	+10	10 kalvar	53
1981	-2	-5	-4	4 kalvar	46

Lösning

Om föräldrarna antas ha en renhjord som i genomsnitt har ett värde av 100 000 kr kommer transaktionerna att bli följande.

1978

Sonen äger 34 renar vid 1978 års ingång. Vid utgående lagervärderingen (dekl bilaga R 10) skall värdet av sonens rennehav, 35 djur, utan någon nedskrivning läggas till föräldrarnas eget (ev nedskrivna) lagervärde av renar.

1979

Vid utgången av 1979 läggs till föräldrarnas (ev nedskrivna) lagervärde av renar värdet av sonens 43 renar utan nedskrivning. Föräldrarna har då fått avdrag för värdet av sonens 35 renar vid årets ingång, s k ingående lagervärde eller ingående balans.

1980

Vid utgången av 1980 läggs det oavskrivna värdet av sonens 53 renar till föräldrarnas (ev nedskrivna) lagervärde av renar (föräldrarna har då fått avdrag för värdet av sonens 43 renar, dvs ingående lagervärde).

1981

Vid 1981 års utgång läggs till föräldrarnas (ev nedskrivna) lagervärde av renar det oavskrivna värdet av sonens 46 renar (föräldrarna har då fått avdrag för värdet av sonens 53 renar vid årets ingång).

Vid ovanstående lösning behöver några transaktioner med uttagsbeskattning – antingen positiv eller negativ – inte äga rum, eftersom föräldrarna hela tiden blir beskattade för ökningen av eller får avdrag för minskningen i värdet av sonens renhjörd (jämför RSFS 1977:30 RSV Dt 1977:11 s 8 under punkt 3.5).

Ovanstående lösning ger givetvis samma resultat som angetts i RSV Dt 1977:11 punkt 3.5 (s 8), eftersom både värdering av uttag och lagervärdering sker efter RSVs föreskrifter. Detta innebär också bl a att vid stigande priser på renar kommer föräldrarna i exemplet ovan att bli beskattade för årlig värdeökning av sonens rennehav.

3.7 Ersättning från sameby till renskötande medlem

Enligt 44 § rennäringslagen gottskrivs renskötande medlem bl a värdet av arbete som han och hans husfolk utfört för byn. Här avses arbete med den egentliga renskötseln (renskogen), vari även ingår normalt arbete med anläggningar, renstängsel och liknande. Ersättning för sådant arbete skall vid inkomstbeskattningen anses utgöra inkomst av renskötselrörelse. Där emot räknas inte hit arvode, som styrelsemedlem uppbär från samebyn, eller ersättning för arbete, som driftsledare i samebyn utför, eller andra särskilda uppdrag för samebyn, som inte har direkt med den egna rörelsen att göra och som således inte ingår i avräkning enligt 44 § rennäringslagen. Sådan ersättning utgör inkomst av tjänst.

Enligt ny lagstiftning (1978:920) anses däremot i mervärdesskattesammanhang den renskötande medlemmens verksamheten inte yrkesmässig. På grund härav föreligger inte skattskyldighet för uppbyren ersättning från samebyn.

I prop 1975/76: 107 s 45 uttalas bl a att ersättning enligt 44 § rennäringslagen skall – såvitt avser skyldigheten att erlagga socialförsäkringsavgifter – anses vara hänförlig till inkomst av anställning. Samebyn är skyldig att betala dessa avgifter.

5.1.1 Renar

Enligt de nya bestämmelserna skall RSV fastställa värden som skall tjäna till ledning vid beräkning av ingångsvärde på stamdjur. Med stamdjur förstås nettorenhjorden när värdet av nettorenhjorden skall ligga till grund för ingångsvärdet. De ingående värden, som skall gälla vid 1979 års taxering för renskötande som övergår till bokföringsmässig redovisning den 1 januari 1978, framgår av bifogade förteckning, bilaga 1. Dessa värden skall användas även i vissa fall då stamdjur förvärvas genom arv, testamente eller gåva (benefikt fång) efter den 17 oktober 1977. Värdena motsvarar beträffande renar genomsnittspriserna under tiden den 1 oktober 1976–30 september 1977.

RSV har även fastställt värden som skall tjäna till ledning vid beräkning av ingångsvärden på stamdjur (justeringspost – se nedan under punkt 5.2) för de renskötande som visserligen redan tillämpar bokföringsmässig inkomstredovisning av renskötselrörelse men som vid övergången tidigare år ej fått tillämpa ingångsvärde för renar eller fått för lågt sådant värde. De värden, som skall ligga till grund för justering av tidigare värdesättning vid 1979 års taxering, framgår av bifogade förteckning, bilaga 2. Värdena motsvarar beträffande renar genomsnittspriserna under en period av tolv månader närmast före den 1 oktober resp beskattningsår när-

RSV Dt 1978:30
RSFS 1978:57

mast före övergången dvs perioderna den 1 oktober 1967–30 september 1968 (1970 års taxering), den 1 oktober 1968–30 september 1969 (1971 års taxering), den 1 oktober 1969–30 september 1970 (1972 års taxering), den 1 oktober 1970–30 september 1971 (1973 års taxering), den 1 oktober 1971–30 september 1972 (1974 års taxering), den 1 oktober 1972–30 september 1973 (1975 års taxering), den 1 oktober 1973–30 september 1974 (1976 års taxering), resp den 1 oktober 1974–30 september 1975 (1977 års taxering).

Skulle sådan renskötande ha gått över till bokföringsmässig inkomstredovisning av renskötselrörelsen redan före 1970 års taxering – och således ej kunna tillämpa värden för justering enligt bilaga 2 – får den renskötande genom egen utredning visa de värden som yrkas för justering av tidigare värdesättning vid 1979 års taxering.

Vid övergång till bokföringsmässig inkomstberäkning i renskötselrörelse får ingångsvärdet på stamdjur, som förvärvats genom köp, byte eller därmed jämförligt fång (oneröst förvärv) tas upp till belopp motsvarande den skattskyldiges ursprungliga kostnad för nyuppsättning av stamdjur. Om den skattskyldige under minst de fem senaste åren före övergången haft stamdjur i förvärvskällan, dvs vid övergången drivit renskötsel under minst fem år i följd, får han i stället för sin ursprungliga nyuppsättningskostnad som ingångsvärde för stamdjur ta upp ett belopp, motsvarande värdet av antalet stamdjur vid övergången på grundval av de genomsnittspriser som RSV fastställt för beskattningsåret närmast före övergången, dvs vid övergång den 1 januari 1978, enligt de härvid fogade bilagorna 1–2. Har RSV inte fastställt värdet för visst slag av stamdjur, tas allmänna saluvärdet upp som ingångsvärde. Om stamdjur innehafts fem år eller längre tid råder alltså valfrihet mellan å ena sidan, ursprunglig nyuppsättningskostnad och å andra sidan, schablonvärden eller, i förekommande fall, allmänt saluvärde.

Ingångsvärdet för stamdjur, som inte förvärvats genom köp, byte eller därmed jämförligt fång utan genom arv, testamente eller gåva (benefikt fång) får – om överlåtarens inkomst beräknats på annat sätt än enligt bokföringsmässiga grunder – tas upp till belopp motsvarande de värden på grundval av genomsnittspriser, som fastställts av RSV för beskattningsåret närmast före övergången. Har RSV inte fastställt något värde av stamdjur av visst slag, tas allmänna saluvärdet upp som ingångsvärde. Om övergång sker vid 1979 års taxering, är det följaktligen värdena enligt de härvid fogade bilagorna 1–2, som skall tillämpas, eller i förekommande fall, allmänna saluvärdet.

Eftersom några omsättningsdjur i princip inte kommer att finnas vid övergången, erfordras inga särskilda övergångsbestämmelser för dessa djur. Ingångsvärde får ju endast tas upp för stamdjur (nettorenhjorden), men inte för andra lagertillgångar, vartill räknas bl a omsättningsdjur. Med nettorenhjorden förstås renhjordens storlek och sammansättning efter höstslakten.

För det fall att höstslakten i samband med övergången ej skulle komma till stånd, t ex på grund av att den ej hinns med eller ej går att genomföra under beskattningsåret före övergången utan sker först i början av 1978, bör antalet renar i nettorenhjorden inte anses överstiga antalet kvarvarande renar efter 1978 års slakt. I så fall skall – för att dubbelbeskattningseffekt inte skall uppkomma – den intäkt, som uppkommer under 1978 genom försäljning av slaktade djur, anses ingå i schablonbeskattningen vid 1978 års taxering, dvs undantas från beskattning vid

1979 års taxering. Detta gäller emellertid endast för den som vid 1978 års taxering taxerats enligt schablonmetoden.

Skulle höstslakten 1977 överhuvudtaget inte komma till stånd, kan ingångsvärdet för stamdjur (nettoenhjorden) beräknas enligt följande. Antalet renar i nettoenhjorden beräknas med utgångspunkt antingen från renlängden som fastställdes i början av 1977 (till ledning för 1978 års taxering) eller från renlängden som grundas på höstslakten 1978. Härvid skall hänsyn tas till de förändringar som skett i renhjordens storlek och sammansättning (antal och könsfördelning) mellan räkningstillfället och tidpunkten för övergång.

5.2 Ingångsvärdet för renskötande som redan vid taxering något av åren före 1978 gått över till bokföringsmässig inkomstredovisning av renskötselrörelse

Renskötande, som redan före 1978 års taxering beräknat inkomst av renskötselrörelse enligt bokföringsmässiga grunder skall enligt de nya bestämmelserna (1976:925) vid 1979 års taxering ta upp ingående värden av lager, fordringar och skulder till samma belopp som motsvarande utgående värden vid närmast föregående taxering.

5.2.1 Renar

I samband med övergången till den nya lagstiftningen om rennäringens beskattning har framkommit, att ett antal renskötande redan tillämpar bokföringsmässig inkomstberäkning. Eftersom ikraftträdandebestämmelserna till de nya beskattningsreglerna inte blev kända förrän tidigast vid årsskiftet 1976/77 får det antas, att tillämpade ingångsvärden i dessa fall inte överensstämmer med vad som gäller enligt den nya lagstiftningen. Därför aktualiseras frågan huruvida härav betingade justeringar får eller bör göras vid ett senare års taxering. Sådana eventuella justeringar kan vara såväl till den skattskyldiges fördel som till hans nackdel. Med hänsyn till författningsförslagen i promemorian Ds Fi 1975:5 och prop 1975/76:107 samt till den ursprungliga lydelsen av lagen (1973:322) angående vissa förtydliganden i 41 § KL av begreppet bokföringsmässiga grunder torde det vara mest sannolikt att några ingångsvärden på renar inte beräknats vid renskötandes övergång till bokföringsmässig inkomstberäkning eller att taxeringsnämnden vägrat de renskötande avdrag för sådant värde.

I den mån det finns lagakraftvunnen taxering, där något ingångsvärde på renar inte medgivits eller påyrkats vid övergången eller påyrkats och medgivits med lägre belopp än vad som skulle följa enligt den nya lagstiftningen, kan utformningen av 2 § tredje stycket i lagen (1976:925) om övergång till bokföringsmässig inkomstredovisning av renskötselrörelse och rättsfallet, publicerat i regeringsrättens årsbok (RÅ) 1957 Fi 2029, tjäna som stöd för att justering av ingångsvärdet vid senare års taxering får göras (jämför även RÅ 1964 Fi 212). Vad nu i detta stycke sagts gäller inte om förutsättningar för eftertaxering föreligger.

Sådan justering bör enligt ny lagstiftning (1978:947) kunna komma ifråga om övergången skett vid taxeringen något av åren före 1978, dvs vid 1977 eller tidigare års taxering, eftersom en förutsättning för tillämpning av bestämmelserna i 3 a § nyssnämnda lag är att inkomst av renskötselrörelse beräknats på annat sätt än enligt bokföringsmässiga grunder vid taxering som skett senast 1978. Någon ändring får således ej ske av 1978

RSV Dt 1978:30
RSFS 1978:57

års taxering. Justeringen bör tillgå på så sätt att till beloppet av ingående balans den 1 januari 1978 läggs justeringsposten, beräknad enligt följande.

Vid bestämmande av ingångsvärdet på nettorenhjorden vid 1979 års taxering beräknas justeringsposten till skillnaden mellan vad värdet av nettorenhjorden utgör vid övergången tidigare år och värdet enligt den härvid fogade bilaga 2. Skulle den renskötande ha gått över till bokföringsmässig inkomstredovisning av renskötselrörelse redan före 1970 års taxering – och således ej kunna tillämpa värden för justering enligt bilaga 2 – får den renskötande genom egen utredning visa de värden som yrkas för justering av tidigare värdesättning vid 1979 års taxering (jämför punkt 5.1.1). Om övergången tidigare år skett vid annan tidpunkt än den 1 januari skall antalet renar i nettorenhjorden bestämmas på grundval av antalet renar den 1 januari närmast före övergången, varvid dessa föreskrifter m m i övrigt skall äga motsvarande tillämpning. Vid tillämpning av bilaga 2 (eller vid övergång före 1970 års taxering, motsvarande *visat* värde) tas värdet på nettorenhjorden det taxeringsår, då övergången skedde, upp till dåvarande saluvärde – enligt bilaga 2 (eller vid övergång före 1970 års taxering, motsvarande *visat* värde) – på grundval av då uppgivet antal renar. Någon justering är däremot inte tillåten enbart på grund av att renskötande påstår, att antalet renar varit för lågt upptaget vid övergångstillfället tidigare taxeringsår.

Exempel

Renskötande har övergått till att tillämpa bokföringsmässig inkomstredovisning fr o m 1976 års taxering. Övergången skedde per den 1 januari 1975. Antalet renar uppgavs till 300 st, varav 40 st vuxna hanrenar, 190 st honrenar samt 70 st renkalvar under ett år. Något ingångsvärde för renarna medgavs ej vid taxeringen. Som justeringspost vid 1979 års taxering bör den renskötande således vara berättigad att ta upp $(40 \times 450 + 190 \times 600 + 70 \times 300 =)$ 153 000 kr. Detta belopp skall läggas till ingående balanspost av lager den 1 januari 1978.

6.1.2 Inkomsten av renskötselrörelse har beräknats enligt schablonmetod

När kostnaderna i renskötselrörelse inklusive inventarietkostnaderna beräknats enligt schablonmetod, dvs på grundval av skattechefens anvisningar, vid något av de närmast föregående fem taxeringsåren före övergången och planenlig avskrivning därvid ej åtnjutits, får ospecificerade värdeminskningssavdrag anses ha beaktats vid inkomstberäkningen. I sådana fall kan det värde, som skall betraktas som oavskrivet, i princip beräknas till den faktiska anskaffningskostnaden minskad med årliga värdeminskningssavdrag enligt bilaga 5, för det antal år, som inventariet ägts under tiden för innehavet av rörelsen. Det ingångsvärde som då framräknas får avskrivas under det antal år som återstår enligt den tänkta avskrivningsplan som antas ligga inbakad i schablonmetoden. Om den faktiska anskaffningskostnaden inte är känd för något eller några inventarier får den renskötande dock istället efter eget val beräkna ingångsvärdet för dessa till ett belopp motsvarande 25 % av återanskaffningskostnaden. Avskrivningstiden bör härvid schablonmässigt utgöra tre år.

Exempel

Renskötande har köpt en ny släpvagn för bil år 1976 för 4 000 kr. Renskötselrörelsen har inkomstberäknats enligt schablon vid 1977 och 1978 års taxeringar. Oavskrivet restvärde, som får tas upp som ingångsvärde, blir då 2 400 kr, eftersom 40 % redan anses ha åtnjutits som värdeminskingsavdrag. Detta ingångsvärde, 2 400 kr, får då avskrivas på tre år, eftersom tre år återstår av den tänkta avskrivningsplan som antas ligga inbakad i schablonen. Man får alltså beräkna den årliga värdeminskningen efter 20 % på anskaffningskostnaden, 4 000 kr, för de tre år som återstår.

Om renskötande taxerats enligt schablonmetod, men ändå erhållit särskilt avdrag för värdeminskning för vissa inventarier enligt plan, skall däremot gälla vad som ovan angetts under punkt 6.1.1.

6.6 Ingångsvärde på inventarier, när övergång till inkomstberäkning enligt bokföringsmässiga grunder skett före 1978 års taxering

Har till grund för bestämmande av ingångsvärden för inventarier vid övergång till bokföringsmässig inkomstberäkning vid något av åren före 1978 års taxering lagts den ursprungliga nyuppsättningskostnaden (faktiska anskaffningskostnaden) får med anledning av övergången till de nya bestämmelserna ändring av avskrivningsunderlaget för inventarier inte ske i vidare mån än vad som framgår av dessa föreskrifter m m, punkterna 6.4 och 6.5.

Har däremot ingångsvärden för inventarier vid övergång till bokföringsmässig inkomstredovisning något av nyss nämnda taxeringsår beräknats enligt andra grunder än vad som i övrigt anges i dessa föreskrifter m m och är dessa beräkningsgrunder oförmånligare för den renskötande än som skulle följa enligt dessa föreskrifter m m får häremot svarande ändring i (ökning av) ingångsvärden resp avskrivningsunderlag göras vid 1979 års taxering. Härvid kan vid bestämmande av skillnadsbelopp, som skall tilläggas ingående balans den 1 januari 1978 de värden som anges i bilaga 4 tjäna till ledning vid beräkningen (jämför punkt 5.2.1 ang renar). Beträffande bil kan de värden, som anges i Meddelanden från Riksskatte-nämnden (RN), Serie I, resp från Riksskatteverket, Serie I, samt i Riksskatteverkets meddelanden tjäna till ledning vid bestämmande av skillnadsbelopp för bil, som däri anges (jämför punkt 6.2.2), t ex RN nr 8 år 1969 (1970 års taxering), RN nr 8 år 1970 (1971 års taxering), RSV nr 7 år 1971 (1972 års taxering), RSV nr 9 år 1972 (1973 års taxering) samt RSV Dt 1973:20 (1974 års taxering), RSV Dt 1974:10 (1975 års taxering), RSV Dt 1974:49 (1976 års taxering) och slutligen RSV Dt 1975:28 (1977 års taxering).

6.7 Statsbidrag m m

Har kostnad för anskaffning av maskin, inventarium eller redskap i renskötselrörelse bestritts av medel, som utgått av statsbidrag eller liknande, bör ingångsvärdet (avskrivningsunderlaget) för inventarier m m minskas med vad som sålunda utgått. Endast kostnad, som den renskötande själv betalat, får alltså inräknas i avskrivningsunderlaget.

RSV Dt 1978:30

RSFS 1978:57

Bilaga 1

Ingångsvärden på renar vid 1979 års taxering

(I värdena har mervärdeskatt *inte* inräknats)

Vuxen hanren	500 kr
Vuxen honren	650 ”
Renkalv (under 1 år)	325 ”

Tillägg för speciellt avelsvärde kan ifrågakomma.

Bilaga 2

Värden på renar vid taxering åren 1970–1977

(I värdena har mervärdeskatt *inte* inräknats)

	1970	1971	1972	1973
Vuxen hanren	250 kr	275 kr	300 kr	350 kr
Vuxen honren	350 ”	400 ”	400 ”	450 ”
Renkalv (under 1 år)	150 ”	175 ”	200 ”	225 ”
	1974	1975	1976	1977
Vuxen hanren	400 kr	425 kr	450 kr	500 kr
Vuxen honren	500 ”	550 ”	600 ”	650 ”
Renkalv (under 1 år)	250 ”	275 ”	300 ”	325 ”

Återanskaffningskostnad för inventarier i renskötselförelse vid taxering åren 1970–1977

(I värdena har mervärdesskatt *inte* inräknats)

	1970	1971	1972	1973	1974	1975	1976	1977
	Kr	Kr	Kr	Kr	Kr	Kr	Kr	Kr
Snöskoter								
bandbredd, 38 cm	3 000	3 500	4 000	4 500	5 000	5 000	5 500	6 000
över 20 hk	3 500	4 000	4 500	5 000	5 500	5 500	6 000	6 500
bandbredd, 42–60 cm	4 000	4 500	5 000	5 500	6 000	6 000	6 500	7 200
10–20 hk	4 500	5 000	5 700	6 500	7 000	7 000	7 500	8 000
över 20 hk	5 000	5 500	6 200	7 000	7 500	7 500	8 000	8 500
bandbredd, 2x38 cm	5 500	6 000	6 700	7 500	8 000	8 000	9 000	9 500
över 20 hk								
tillägg för förlängning	400	400	450	450	500	500	500	600
friläge och backväxel	300	300	350	350	400	400	450	500
elstart	450	450	500	550	600	600	650	700
Kälke								
400	400	400	450	450	450	450	500	500
Släpvagn	2 000	2 000	2 500	2 500	2 800	3 000	3 200	3 500
Släpvagn, påbyggnad	300	300	350	350	400	400	500	500
Släpvagn för bil								
max last 500 kg	1 800	2 000	2 200	2 200	2 500	2 500	2 800	3 000
max last 900 kg	2 500	2 500	2 700	3 000	3 200	3 500	4 000	4 500
påbyggnad (rörstativ och kapell)	600	600	650	700	750	800	900	1 000
Båt med åror , längd 4 m								
trä eller lättmetall	800	800	900	900	1 000	1 000	1 200	1 400
plast	1 200	1 200	1 400	1 400	1 500	1 500	1 800	2 100
motor 3–4 hk	1 000	1 000	1 100	1 100	1 200	1 200	1 300	1 400
5–10 hk	2 000	2 200	2 500	2 800	2 500	2 500	2 800	3 000
Båt med utombordsmotor , längd 5–6 m								
trä eller plast	3 000	3 500	4 000	4 500	5 000	5 000	5 500	6 000
motor 15–40 hk	3 500	3 500	3 700	3 700	4 000	4 000	4 500	5 000
Kommunikationsradio								
bärbar enhet	400	450	500	500	550	550	600	600
fast enhet, inomhus eller i bil	750	800	850	850	900	900	950	1 000
Kikare (fält-)	700	750	800	800	850	850	900	1 000
Renstängsel								
(nät och stolpar), per längdmeter	15	15	18	18	20	20	20	25
Vallhund (2 år och äldre)	750	800	850	850	900	900	1 000	1 100

Återanskaffningskostnad⁴ för kombivagnar och lätta lastbilar vid 1979 års taxering

Märke, modell	Motoref- fekt, hk	Vikt, ton	Bränsle	Typ	Värde, kr
Austin 40 stnv	39	0,8	bensin	kombi	20 500
Citroën GS 1220	59 DIN	1,0	bensin	kombi	34 500
DAF 66 Super Luxe	47 DIN	1,0	bensin	kombi	25 500
Fiat 128	60 DIN	0,9	bensin	kombi	27 000
Ford Escort 1600	63	1,0	bensin	kombi	29 000
FK 1250	60	1,3	bensin	kombi	29 500
Taunus 17 M	67	1,2	bensin	kombi	29 500
Taunus 20 M	90	1,3	bensin	kombi	34 000
Taunus 1600 L 4	73 DIN	1,2	bensin	kombi	37 500
Taunus 2000 GL 4	87 DIN	1,2	bensin	kombi	40 000
Transit 120	70 DIN	2,6	bensin	skap	34 500
Transit 175	70 DIN	3,3	bensin	skap	53 000
Mercedes L 306 D	58 SMMT	3,1	diesel	fast- flak	40 000
Opel Kadett Caravan	58 DIN	0,9	bensin	kombi	26 000
Rekord Caravan 1900	88 DIN	1,2	bensin	kombi	38 500
Peugeot 504 GL	90 DIN	1,4	bensin	kombi	43 500
Renault 5	34 DIN	0,9	bensin	kombi	23 500
Saab 95 V4, L 2	62 DIN	1,1	bensin	kombi	31 000
99 G1 3	100 DIN	1,3	bensin	kombi	42 000
Volkswagen Kleinbus	70	1,4	bensin	kombi	44 000
233	40	1,9	bensin	kombi	23 500
Passat LS Variant	72 DIN	1,0	bensin	kombi	35 500
231	50	2,3	bensin	skap	38 500
LT 31 B	75 DIN	3,2	bensin	skap	43 500
Volvo PV 445 Duett	67	1,2	bensin	kombi	34 000
145	82	1,4	bensin	kombi	38 500
Amazon herrg. v.	82	1,4	bensin	kombi	35 000
P 210 Duett	85	1,4	bensin	kombi	27 000
245 L	100 DIN	1,4	bensin	kombi	42 000
265 DL	125 DIN	1,5	bensin	kombi	56 500

I värdena har mervärdesskatt inräknats.

KONCENTRATIONSINLÄRNING AV SPRÅK

Kurser på två eller fyra veckor hela året.

Engelska Franska Tyska Spanska Svenska
LONDON PARIS BONN/WIEN BARCELONA STOCKHOLM

Ring eller skicka in kupongen för upplysningar om:

Kurserna

Informationen innehåller produktbeskrivningar, vår uppfattning om varför språk bör studeras där det används samt en redogörelse för vad ett deltagande i en KIL-kurs innebär.

Kursmiljön

Londonkollegiets lokaler för inkvartering, undervisning och administration i Bonn, London, Paris och Stockholm redovisas i ord och bild i en särskild broschyr.

Resultaten

I en särskild sammanställning om kunskapsförändringar och språknivåer redovisas en undersökning av de resultat de senaste 1.000 deltagarna uppnått vid KIL-kurserna.

Kursvärdering

Information om deltagarnas omdömen om viktigare kursinslag som metodik, lärare, material, inkvartering och administration.

Det europeiska näringslivets språkinstitut



LONDONKOLLEGIET



Nybrokajen 15, 111 48 STOCKHOLM. Tel 08/24 12 50.

SRF

— för Dig som sysslar med redovisning

SRF — Sveriges Redovisningskonsulters Förbund, är en sammanlutning av redovisningskonsulter och revisorer. Ändamålet är bl a att främja upplysnings- och fortbildningsverksamheten samt att verka för sunda principer och rationella metoder ävensom utveckling av god redovisningsbyråsed.

Välkommen som medlem är den som har väl kvalificerade kunskaper, som är beredd att arbeta inom ramen för stadgarna och våra regler om god sed samt innehar eller är medarbetare i redovisningsbyrå. Kontakta SRF för upplysningar!

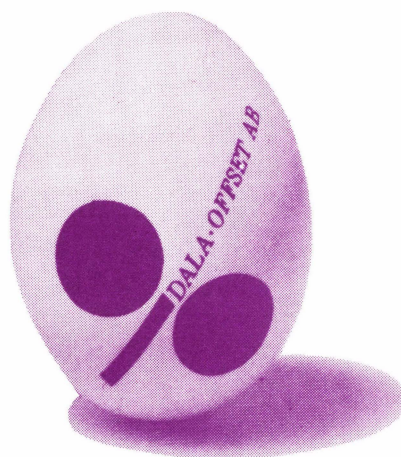


Kansli och servicebyrå:
Magasinsgatan 7
791 00 FALUN
Tel. 023/264 50

Returneras
vid obeställbarhet
till utgivaren
SKATTENYTT
Box 5, 793 01 L
som erlägger r

3 1400 1400029
LINDSTRÖM JAN-OLOF
MERV SKATTEENHETEN
LÄNSSTYRELSEN FACK
403 10 GÖTEBORG

Vi får alltid dom svåraste jobben...



både när det gäller att trycka
och att kläcka idéerna.

Det tycker vi är roligt.

INGARVSVÄGEN 6 · FALUN · TELEFON 023/23045  DALA-OFFSET AB

Detta nr är tryckt i 25.500 ex.

DALA-OFFSET AB, FALUN